

CRÒNICA DE L'ANDREU 2.0

SEGUIM AMB
INCERTESA

A

I darrer octubre obríem el punt amb una portada que deia "l'Agrupament d'Esbart Dansaires per una nova albada..."

Aquesta nova albada s'albira però no la veiem encara. Tenim l'esperança que aquest 'procés' acabarà bé, però per als que tenim una edat avançada ens triga, acusem aquesta tardança.

Penso que aquest cop ens ho juguem tot, i que si no acaba bé aquesta vegada, ja no tornarem pas al principi, sinó que anirem uns quants anys enrere: no només perquè haurem generat entre tots una gran frustració, sinó també perquè les factures que ens passaran no seran pas petites. No voldríem que a Madrid es fessin un tip de riure, i a vegades ja ho fan. Hem de ser optimistes i pensar que la cosa va pel bon camí, però potser no hi va del tot. Ja ho veurem. Si us plau que la incertesa acabi d'una vegada.

He començat la meva Crònica per parlar-vos del que sí que ha anat bé, però el meu cap ha conduït els meus pensaments a quelcom més important.

Els esbarts han tancat les trobades anomenades FESTA CATALANA amb una munió d'actes que han congregat a Barcelona moltíssima gent, i sobretot estrangers que desconeixien la nostra cultura popular. Jo he estat testimoni de l'èxit d'aquesta convocatòria i únicament em resta esperar que segueixin des de l'ICUB organitzant-les en el futur i que els participants siguin conscients del missatge que donem en les nostres actuacions i que tant ens beneficia.

També sense haver-ne estat testimoni directe, sí que he llegit que els actes de la Fira Mediterrània de Manresa han estat igualment un èxit de públic, i els nostres representants han fet la seva aportació amb moltíssima dignitat i han estat com a les Festes Catalanes portadors d'un missatge encoratjadors de com fem les nostres danses, i també el mateix amb les altres mostres de cultura popular.

Per aquests dos aspectes darrers no hem tingut incertesa, i voldríem equilibrar-ho tot plegat.

Pel que fa a la "nova albada", tant de bo ens arribin bones notícies, que voldrà dir que ja som 'Nosaltres' definitivament. Els esbarts voldríem viure ja en un país nou i lliure. Tenim pressa!

Andreu Garcia i Cartanyà